

empler. For Udhugningsbunker, som sælges i stort Omfang paa Jyllands Vestkyst, er Arbejdslønnen forhøjet fra 80 Øre til 1 Kr. 40 Øre, for Knipper, som i meget stor Udstrækning benyttes til Opfyring under Mejeriernes Dampkedler, er Prisen forhøjet fra 6 til 13 Øre. Disse Akkordpriser kan ikke give nogen stor Løn; dette bemærker jeg overfor dem, som maaske kunde mene, at de Tal, jeg har nævnt, ikke angiver det rette Forhold. I Virkeligheden skal en flittig og dygtig Plantagearbejder være meget heldig, naar han skal opnaa en Aarsløn paa 2 000 Kr., det er endda meget sjældent, en saadan opnaas, fordi der der findes mange Spildedage paa Grund af Sne, Taage og Regn. Det Dyr-tidstillæg paa ca. 250 Kr., som i det sidste Aar er udbetalt til disse Folk, er ikke i Aar opført paa Finanslovsforslaget, og jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister at søge en Bevilling, saa at han maaske allerede efter Nytaar eller deromkring kunde komme disse Mennesker til Hjælp. De regner dermed, og jeg kan ikke tænke mig, at det vilde være det rette Sted at begynde at praktisere Spareteoriene, der maatte formentlig kunne findes andre Steder, hvor det vilde være mere rimeligt. Lønningerne er nemlig ikke blevet hævet til Erstatning for det mistede Tillæg, det ønsker jeg udtrykkelig at gøre opmærksom paa. Vejrforholdene kan, som sagt, spille stærkt generende ind ved dette Arbejde, og jeg har derfor en anden Henstilling til den højtærede Minister ogsaa vedrørende disse Arbejdere, nemlig at der maa blive givet en Dispensation fra Arbejdsløshedsloven, noget lignende den i Fjor, saa de Folk kunde faa Adgang til Arbejdsløshedsunderstøttelse, naar de om Vinteren paa Grund af Vejrforholdene hindres i at arbejde. Jeg kunde tænke mig, at der ved Forhandling mellem Inspektoratet og dette Fags Arbejdsløshedskasse kunde opnaas en nærmere Udformning af en saadan Dispensation. Opsynsmændene er til Dels fast ansatte, men de er i Aar gledet ud af Finanslovsforslaget, hvorpaa de før har været opførte med et Beløb til hver af fra 200 til 250 Kr. Det samme er Tilfældet med et Honorar paa 12 pCt. af den ved daglønnet Arbejde indtjente Aarsløn — en Sum er blevet udbetalt dem ogsaa før Krigen, og som altsaa ikke er noget egentligt Krigstillæg —, ogsaa dette er gledet ud. Jeg haaber, at det for disse to Tilfældes Vedkommende er tilstrækkeligt at henlede Opmærksom-

heden derpaa, saa vil det blive rettet fra den højtærede Landbrugsministers Side.

Endelig har jeg paa min, jeg indrømmer det, lokale Ønskeseddel endnu en Opfordring til den højtærede Landbrugsminister om at hjælpe nogle Beboereovre i Hanherred, i alt væsentligt fattige Mennesker, til deres Ret overfor et privat Kapitalselskab. Det Forhold, jeg her sigter til, har en Forhistorie, som jeg ganske kort skal omtale. I 1877 blev der fra Regeringens Side givet Koncession til et engelsk Selskab paa Udtørring af Østerild Tømmerby og Vesløs Fjorde, der er nogle Fjordarme ved Limfjorden. Ved en saadan Udtørring mente man at kunne indvinde store og værdifulde Engarealer, foruden at de omboende Lods-ejeres lavtliggende Jorder blev forbedret ved, at Vandstanden blev sænket. Beboerne haabede ved Udtørringen at kunne erhverve sig godt Hø til en billig Penge og efter Høslætten at kunne faa en god og billig Græsning. Disse Forhaabninger er kun gaaet meget daarligt i Opfyldelse; Udtørringen er kun gaaet langsomt frem. Der var blevet givet Selskabet 9 Aar til Udtørringens Gennemførelse; denne Frist er senere forlænget til 18 Aar, og senere, da Arbejdet heller ikke blev færdigt til den Tid, traadte Regeringen til, og for ca. 20 Aar siden blev der ydet et Tilskud fra Statskassens Side paa 55 000 Kr. til Sikring af Yderdæmningen. Beboerne derude mener imidlertid, at der for disse Penge næsten intet Arbejde er blevet foretaget, i alt Fald ikke af det, der var paatænkt. Staten har yderligere støttet dette Foretagende ved at lade bygge en Sluse. I det hele taget har man fra Regeringens og Lovgivningsmagts Side stillet sig meget kulant overfor det udenlandske Selskab. Det har faaet Udsættelse Gang efter Gang med Fuldførelsen af Arbejdet, og til Slutning har Selskabet, hvad jeg mener er det allerværste, der er sket i denne Sag, faaet Ejendomsret over Vejerne, altsaa over disse Strækninger, som de skulde lade udtørre. Arbejdet er fremdeles ikke blevet færdigt, og Ejendomsretten er senere blevet solgt til et dansk Selskab bestaaende af 3 Herrer oppe i Aalborg. Nu gik det imidlertid for Alvor galt for Befolkningen, idet hele Udtørringsarbejdet blev indstillet. De kostbare Maskiner, der var indkøbte af det engelske Selskab, er solgte, vistnok som gammelt Jern, og Husene er nedbrudte. Ude i Tømmerby, hvor der endnu staar et af Husene tilbage,